

Kierkegaard 200 – tag Springet med en flerdobbelt Medaljevinder.

Poetisk Parloir 2013-3

1. scene Parloir indledning, VGF

– Ja, goddag le Berthéline og velkommen til Viborg Gymnastikforening.
– Mange tak.

2. scene gymnastrum.

Søren Kierkegaard: »Frygt og Bæven«. Hør her Johannes de Silentio om Tro, Haab og det Værste.

“Men Abraham troede, derfor var han ung; thi den, der altid haaber det Bedste, han bliver gammel, bedraget af Livet, og den, der altid er forberedt paa det Værste, han bliver tidlig gammel, men den, der troer, han bevarer en evig Ungdom. Priset derfor hiin Fortælling!”

3. scene studieopt.

Saa iblandt Tro, Haab og Frygt, er det »Troens Vej« et menneske skal. – I Frygt og Bæven skriver Kierkegaard om Abraham, som Gud befalede at ofre Sønnen sin Isak. Abraham drog til Morija-bjerget og uden at kny det mindste hævede han Kniven – roligt og fattet, for han var med Kierkegaards Ord: en Troens Ridder.

Men det er svært at blive en sand Troens Ridder, for Uendeligheden, Evigheden, det Religiøse – kan ikke begribes med jordisk For-

stand og spekulativ Kløgt. Det kræver et Spring tværs gennem al Fornuft, ud i Intetheden – kun oppebaaret af Troen:

»Credo, quia absurdum«

Det er absurd, men jeg tror, sagde man i Middelalderen. – I Frygt og Bæven leder Joh. de Silentio med Lys og Lygte efter en ægte Troens Ridder.

4. scene studieopt. oplæsning.

“Man reiser i Almindelighed Verden rundt. for at see Floder og Bjerge, nye Stjerner, spraglede Fugle, vanskabte Fiske, latterlige Menneskeracer, man hengiver sig til den dyriske Stupor, der gloer paa Tilværelsen, og man mener at have seet Noget. Dette beskæftiger mig ikke. Vidste jeg derimod, hvor der levede en saadan Troens Ridder, da vilde jeg paa min Fod vandre til [denne]; thi dette Vidunder beskæftiger mig absolut.”

5. scene studieopt.

Nuvel, for at blive Troens ægte Ridder maa man agte paa følgende eksistentielle Bevægelser. Først »Resignationens Bevægelse«, hvor man giver Afkald paa det Jordiske, dernæst »Uendelighedens Bevægelse«, hvor man – i Springet – over i den aandelige Sfære, bliver sig selv bevidst i sin evige Gyldighed. I en sidste afgørende Bevægelse kan den sande

Ridder nu generhverve det Timelige og udleve et afklaret Jordeliv. Det sidste er selve “Vidunderet ... forunderligere end Alt.”

Naar Kierkegaard anskueliggør Troens Bevægelse og det 'at tage Springet', taler han i Billeder – taler om Dansere, Trampolinspringere og forelskede Ungersvende. Den Traad tager vi op, saa paa symbolsk Vis, mød her to med mod.

6. scene VGF hal.

Velkommen i Parloir-Rummet til. – Rikke Maria Lannig. Medaljevinder i Trampolin-spring, og nuværende Dystinde paa Landsholdet. ... Og Rikke den unge Pige, forelsker sig i et svært og skønt Spring. – Høfte Out.

7. scene studieopt.

At vove Alt, fordrer den fulde Hengivenhed og Lidenskab, siger Joh. de Silentio, og sammenligner med den forelskede Ungersvend, for hvem Kærligheden til Prindsessen er Et og Alt.

“[Den Ungersvend] føler en salig Vellyst ved at lade [Forelskelsen] gennemgysse hver hans Nerve, og dog er hans Sjæl høitidelig som Dens, der har tomt Giftbægeret og føler, hvorledes Saften gennemtrænger hver en Blodsdraabe, – thi dette Øieblik er Liv og Død. ... Naar han da saaledes har

indsuget hele Kjærligheden i sig og fordybet sig i den, da mangler han ikke Mod til at forsøge og vove Alt.”

Forelskelsens Lidenskab
maa til.

8. scene, VGF hal.

Velkommen i Parloir-Rummet til. – Julie Trudslev Christensen. Medaljevinder i Trampolin-spring, og nuværende Dystinde paa Landsholdet. ... Og Julie den unge Pige, forelsker sig i et svært og skønt Spring. – *Strakt Full-Half.*

9. scene studieopt.

For den jævne unge Mand, var Kærligheden til Prinsessen en Umulighed; for Gymnasten er det sublime Spring en Umulighed, et ikke-realiserbart Ideal. – Og Almindelige graa Mennesker og Elendighedens Trælle skriger: opgiv Pragtspringet og slaa en almindelig Kolbøtte.

10. scene mix VGF hal og medaljebord.

Men saadan gør vor Heltinde ikke, hun er ikke nogen Gæk. For Springet er ikke en tilfældig Indskydelse: Det er Pigens sande Lidenskab. Og hun er ikke fej heroverfor, frygter ikke krævende Saltomortaler og Skruer. Fordybet vil hun hint Spring.

11. scene VGF gymnastrium.

Til Medaljevinderne...
Naar man staar paa Kanten af det Jordiske, klar til Springet op-ud-i-Luftens-

Himmel. Maa man da have Koncentration? — *Ja.* Maa man da være sluttet? — *Ja.* Maa ens Tanker flickr og twitte paa Facebook? — *Nej!*

12. scene VGF hal.

Fordybet og modig vover hun, sætter af paa ét Bræt og kaster sig – og eftersom for Gud er Alt muligt – da bliver *Hofte Out* og *Strakt Full-Half* tillige mulige paa Jord.

»Credo, quia absurdum«

le Berthéline ©

Kunstner, Forfatter og Kritiker.

Kierkegaard 200 – tag Springet med en flerdobbelt Medaljevinder.

